

ЗДРАВКО ПОПОВ
ОПИТ ЗА НАУЧНО-
ФАНТАСТИЧНО ЧЕТИВО

chitanka.info

Това не е ден, а кошмар. Кети ме остави сама, за да дерайлирам от скука. Или трябва да се случи нещо, или ей сега ще отида до прозореца и ще замерям онези долу с каквото ми попадне.

— Пешо!

„Пешо слуша“ — се появи на екрана.

— Това ти е и работата. Кажете коя дата сме.

„Десети юни, сряда.“

Всъщност Пешо е мило роботче.

— А годината, Пешенце?

Това, изглежда, го изненада: цяла минута по екрана святкат хиляди уравнения, с бог знае колко хиляди неизвестни. Все пак Пешо е безпогрешен: „2073... И се намирате в Пловдив.“

— Никой не те е питал кой къде се намира! Ама, тенекиен резоньор, а! Какво има в момента по телевизията?

„Сто години женски хор при ТПК «Райбер». В момента: «Мини-жуп обичам, мале» — стара народна песен.“

— След това?

„Световен джазов фестивал в Дъбене с избиране на мис Вселена.“

— Вълнуващо глупаво е. А по радиото, Пешо?

„Новини.“

— Хайде, превключи се на радио.

„Сатурн. Днес колективът от местния филиал на промкомбинат «Бук» — Пловдив изпълни тримесечния си план. До края на юни работниците и служителите ще произведат в повече 800 000 чифта космически налъми, намиращи добър прием в редица наши и чужди съзвездия. Тази си победа колективът посвещава на предстоящия II конгрес на Профсъюза на извънземните работници...“

„Куртово Конаре. Преди девет минути и тридесет секунди тук започна премиерата на операта «Компютърът е влюбен», по местни мотиви. В петата минута тя бе прекъсната от спонтанните аплодисменти на хилядите тукашни интелегенти и на четиримата кооператори, дошли като почетни гости. Повикан на бис, експериментираният за първи път у нас тенор-робот повтори знаменитата строфа «Йо пянджеро, кара рагаца». Поради особености в устройството си, тенорът бе принуден да изпее преди това всичко наново, отзад-напред. Предвид предстоящото гостуване на Куртовската

опера в София, умоляват се столичани да не предизвикват на бис работата...“

„Пловдив. В новооткритата механа «Хаджи Генчо и дядо Либен» бе монтиран нов модерен автомат-отрядник, дело на авторски колектив с ръководител инженер Митю Митев. Същият притежава телеустройство, което автоматически регистрира степента на напиване у всеки клиент. При завишаване на тази степен, автоматът включва конкретна част от ескалаторната конструкция, върху която е монтиран всеки стол. По този начин клиентът бива задвижван заедно със стола си до гардероба. Там съответната биоръка му навлича балтона, докато; специален високоговорител му пожелава «лека нощ» и предава поздрави на близките му. Автоматът работи с капацитет 24 клиенти в минута...“

„Сатирична витрина. Все по-често се получават сигнали по повод конвейера в столичната баня «Лале», предназначен за изтриване на гражданите. Става въпрос за случаи, когато посетителят излиза от другия край на съоръжението не изтъркан, а направо рендосан, независимо че се дават гръмки гаранции за всякакъв размер граждани. Докога, питаме, ще продължава всичко това, и няма ли никъде институция, която ще сложи най-сетне край на тази смехотворна за 2073 година неуредица...“

— Стига! Знаех си че ще слушам пак за трудови победи и технически достижения... Колко е часът, Пешо?

„16.328677777777...“

— Четири и половина... В колко ми беше срещата?

„?????“

— Срещата!

— Идиот. Срещата с Жорж, разбира се!

„18.000000...“

— Благодаря ти, Пешенка. И марш в шкафа!

Не, наистина е кошмарно... На всичкото отгоре направиха работното време 3 часа и 45 минути, та да се чуди човек какво да прави въкъщи. Дано има нещо интересно в „Тракийски космонавт“ поне. На 220-а страница печатат куриози: „Знаете ли, че?...“ То като че ли само вие знаете... „В периода от 18 до 22 часа главната улица в Пловдив е най-оживеното място в Галактиката. На 50 квадратни метра

се получават средно по 23 настъпвания и съответно: 9 извинения и 14 изръмжавания да внимавате, защото...”

До тази глупава среща има цял час. Всъщност този Жорж не е по-остроумен от една табуретка. Но намери връзки да стане кореспондент на „Марсианска трибуна“ и може да ползва служебна ракета, когато поиска. Засега това балансира остроумието...

Не остава друго, освен да погледам от прозореца. Дано не хвърля нищо по някого. Сигурно ще хвърля. Преди всичко, защото това отсреща вече ме вбесява — цяла година виси! Стрелка-табела някаква, на онзи, частника: „Таквор Бохосян — поправка на всички видове пътнически балистични и други ракети от различни степени“.

— Ехо! — подвикна под прозореца Кети, приятелката ми. — Знаеш ли, снощи автоматът в „Хаджи Либен и...” — другия там, де — взел, че отмъкнал навън половината персонал! И го спрели...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.